

2014. III. szám

Iskola

Elszállt a nyár, jócskán szeptember havában, egy újabb tanévben járunk. Az iskolások titokban már a következő gálára gondolnak, sőt talán készülnek is rá. Pedig az előző emléke még elevenen él emlékezetünkben, így Garai Szilvia emlékezetében is:

A tavaszi vizsgaidőszakom legnagyobb része az államvizsgára tanulással és sok-sok izgulással telt, hazalátogatni is alig tudtam: az utazás sok idő, családi körben pedig az ember mindig talál olyan fontosabb vagy kellemesebb elfoglaltságot, mint a tanulás. Június első hétvégén azonban otthon voltam, és igazi ajándék volt ez számomra. Hiszen 1-én volt a GÁLA.

Igen, így, csupa nagybetűvel. Ez a most már hagyománnyá vált program számomra mindig is az iskolaév egyik fénypontja volt, csakúgy, mint a karancslapujtői megyei sakkverseny, vagy a szlovák színjátszó-találkozó Szarvason és Tótkomlóson. Gyönyörű zárása volt ez az évnek, amelyen bemutathattuk, hogy mi mindent tanultunk és mi mindenben fejlődtünk egy év alatt. Közben pedig még inkább közösséggé formálódtunk, hiszen egy-egy jól sikerült előadásnak pont az a titka, hogy meg kell tanulnunk figyelni és odafigyelni egymásra.

Ahogy a közönség soraiból néztem a gyerekeket, előjöttek a régi emlékek, és azt kívántam, bárcsak én is ott lehetnék fönt. Főleg a néptánc közben irigykedtem...Mindig büszke vagyok, ha gyönyörű népviseletünkben lehetek, és ha még táncolhatok is, az egy külön ajándék. Látszott a gyerekeken, hogy mennyire lelkesek, és mennyit fejlődtek. Azt pedig nagy öröm volt hallani, hogy ők maguknak is választottak táncokat. Pont ez a lényeg: megszerettetni velük a mozgást, a táncot, hogy ne csak egy előadásra készüljenek ilyenkor, hanem meglássák benne az örömet!

De ugyanilyen jó volt hallgatni a szlovák verseket, mondókákat, játékokat. A színjátszósok idén egy szegény királyságról szóló mesét adtak elő, amelyben a gyerekek elmennek megkeresni egy láda elvesztett kulcsát. Azt gondolják, abban van a kincs, ami megmentheti őket. És valóban! Mert amit megtalálnak, az a szeretet.

Azért is volt fontos számomra, hogy ott lehettem az idei gálán, mert láthattam a kisöcsémet ott a színpadon. Amikor utoljára (nyolcadik osztályban) teljes jogú előadóként álltam én ott, még csak két éves volt. Most pedig milyen nagy már! Egészen rácsodálkoztam. Kicsit azért meg is ijesztett, hogy milyen gyorsan telik az idő...

A főszereplők ugyan már nem ugyanazok, akikkel évekkkel ezelőtt egy színpadon álltam én is, de pont az a csodálatos benne, hogy megvan ez a folytonosság, ez az állandó változás, közben pedig mégis állandó ez az egész: ha június eleje, akkor gála, lelkes és izguló kicsikkel, talán még jobban izguló nagyobbakkal, - és ugyancsak izguló tanárokkal, akiknek olyan sok munkájuk van egy-egy ilyen produkcióban.

Nem szabad megfélemedkeznünk róluk sem! Talán nem látszanak, mert a színpad előtt vagy a függöny mögé bújva állnak és szurkolnak, hogy minden jól menjen, de az ő kitartó szeretetük egész éves eredménye, hogy ilyen előadásokat láthatunk. Kedves Tanárok! A falu nevében nagyon szeretném megköszönni Nektek ezt, és hogy eddig is kitartottatok, és szeretettel nevelgettétek az utánunk jövő generációt, annak ellenére is, hogy mennyi nehézséggel kellett szembenéznetek. A mai általános vélekedést Csokonait kicsit átfordítva lehetne jellemezni: „Az is bolond, aki tanárrá lesz Magyarországon”. Nagy a teher rajtatok, de kérlek titeket, maradjatok mindig ilyen hűségesekek, mert a gyerekeknek szüksége van Rátok! Isten áldja meg munkátokat, és adjon erőt a továbbiakhoz!

Kedves Gyerekek! Ti pedig maradjatok mindig ilyen lelkesek, és mutassátok meg mindig bátran, mit tudtok! Nagy örömet szereztek ezzel nekünk, de magatoknak is, mert együtt szerepelni jó!

Kedves Falubeliek! Mi pedig támogassuk továbbra is mind pedagógusainkat, mind a gyerekeket! Remélem, még sok-sok évig tudunk majd összegyűlni nyár elején, hogy meghallgassuk és megnézzük, mi mindent tanultak az év során. Találkozunk jövőre is!

Garai Szilvia (fotó: Havjár Zoltán)

Test és lélek

Átalakulóban az oktatási rendszerünk, s bizony, a magyar társadalom nehezen viseli a változást. Különösen is nagy az ellenállás, ha nehézségekbe, bizonytalanságokba ütközik az ember – márpedig ez nemegyszer fordul elő azokkal, akik valamilyen kapcsolatban vannak a közoktatással akár diákként, akár szülőként, akár pedagógusként. Az eltelt idő túl rövid ahhoz, hogy megalapozottan állást foglaljunk az új rendszer mellett vagy ellene, szeretném azonban örömet kifejezni két újdonsággal kapcsolatban.

A mindennapos testnevelésről

Az első nagy változás a mindennapos testnevelés, mely 2012 őszétől lépett érvénybe felmenő rendszerben - az 1., 5., illetve 9. évfolyamokon (vagyis 2015 őszétől érinti valamennyi közoktatásban résztvevő dákot). Ez gyermekeként heti 2-3 órás plusz elfoglaltságot jelent. Mielőtt elkezdenénk emiatt szomorkodni, érdemes ránézni a gyermekek egészségi állapotát bemutató statisztikákra, amelyekben egyre nagyobb a túlsúlyosok vagy/és mozgásszervi (sőt egyéb) megbetegedéssel küszködők aránya. A háttérben legtöbbször a mozgásszegény életmód áll. Ezt próbálja orvosolni a heti 5 testnevelés (a korábbi két-hárommal szemben). Ha mindennap van lehetősége egy gyereknek a sportra, a játékos mozgásra, nemcsak az egészségi állapota lesz jobb: könnyebben teljesíti a tanórákon is, kialakul benne a rendszeres mozgás iránti igény. A testnevelésórák számának növelésével több lehetőség nyílik a csapatjátékokra, ami jelentős mértékben fejlesztheti egy-egy gyermek társas kapcsolatait, segítheti szabálykövető magatartását is. A mozgás a feszültség levezetésének is kiváló eszköze.

A törvény lehetőséget biztosít arra, hogy a heti 5 testnevelésből kettőt valamilyen egyéb mozgásra fordítson az iskola (pl. harcművészet, tánc, természetjárás, lovaglás stb.), Erdőkürtön azonban az órarendi keretbe illesztett testnevelésórákon vesz részt valamennyi diák. Akinek pedig igénye van rá, bekapcsolódhat az államilag finanszírozott kétféle sportszakkör és a hagyományörző kör (néptánc) munkájába is.

Az erkölcsstanoktatásról

Az emberre és társadalomra irányuló kutatások régóta jelzik, hogy az életminőség a lehetőségek és anyagiak javulásával ellentétben folyamatosan romlik: a technikai fejlődés, az automatizálódott világ, a mindenki által elérhető tömegkommunikációs eszközök nem tették boldogabbá az embert. A gyors és olcsó kielégülés illúziója az életnek minden területén könnyen tévutakra csábít minket, ha nincsen szilárd értékrendünk. Mit lehet tenni?

Az ember értékrendjének alapját az képezi, amit családjában gyermekként megtapasztalt. Sokszor nem is gondolkodunk azon, amit teszünk, észrevétlenül követjük a szülői mintát. Az erkölcsstanórák igyekeznek tudatosítani a jót, rávilágítani arra, hogy tetteinknek jó és rossz következményei, rövid és hosszú távú hatásai lehetnek. Az erkölcsstan nem tananyag, noha témaköreit, tartalmait meghatározza a Nemzeti Alaptantervre épülő kerettantervek – sokkal inkább szemléletformáló segítség, ami figyelembe veszi az életkori sajátosságokat.

Ma már egy mai fiatalnak nem elég az, hogy valamit elvárnak tőle, akkor teszi meg, ha maga is azonosulni tud vele. Ha például belátom, hogy én is jobban érzem magam a közösségben, ha kedves vagyok másokkal, és nem ellenségeskedünk egymással, gondolkodnom sem kell aztán, hogyan viselkedjek. Tavaly a felsős erkölcsstanosokkal boldogságtannak neveztük ezt a „tantárgyat”, mert megérették, hogy az órák végső célja az ő saját boldogságuk, ami nem valósulhat meg a közösség (család, osztály stb.) mindenkitől áldozatot követelő támogatása nélkül.

Az erkölcsstan olyan szemléletnek, viselkedésmódoknak az átadására, megerősítésére törekszik, amelyek értéket jelentenek mindenki számára vallástól, világnézettől, nemzeti vagy bármilyen hovatartozástól függetlenül, s mindezt a józan emberi gondolkodás és a tapasztalat alapjára állítja. Naivak lennénk, ha azt gondolnánk, hogy mindenki erkölcsös és társadalmi szempontból „hasznos” ember lesz, aki erkölcsant tanul. Abban viszont biztos vagyok, hogy nem múlik el nyomtalanul csemetéink életéből, ha merünk velük vitatkozni, cáfolni-érvelni egy-egy problémával kapcsolatban, ha különféle szituációs játékokban vagy egyszerűen csak empátiájuk segítségével átéljük mások kiszolgáltatottságát, ha gondolkodnak, beszélgetnek különféle élethelyzetekről.

A közoktatási törvény az erkölcsstannal kapcsolatban is hagyja a szülőknek választási lehetőséget. Amennyiben ugyanis egy szülő a meghatározott határidőig nyilatkozik arról, hogy gyermekét egy-egy egyház hitoktatására (ún. kötelezően választható hit- és erkölcsoktatásra) szeretné beíratni, akkor a gyermek mentesül a kötelező erkölcsstanoktatás alól. Az erdőkürti iskolások szüleinek nagy része úgy gondolta, hogy az erkölcsstanra is szüksége van gyermekének, így a hittanosok sem mondtak le az erkölcsstanról, s a hittanon az eddighez hasonlóan fakultatív keretek között vesznek részt.

Második éve tanítom az erkölcsstant, és örömmel látom, hogy a gyerekek érdeklődve kapcsolódnak be az órai munkába. Végre olyannal foglalkozhatnak az iskolában, ami mindannyiukat érdeklí: saját életükkel.

Kenyeres Anikó

Erkölcstan foglalkozás az iskolában (fotó: STY)

Legyen a zene mindenkié!

Ünnepeljük együtt a zene világnapját

Erdőkürtön,
az iskolában

2014. október 3-án 18 órától!

Viva, viva la musica!

Új diplomás büszkeségeink - I.

*Eszter néni: bizony ebben az évben négyen is vannak ilyenek (ebben a számban kettőt mutatunk be közülük). Először **Kondella Szibillával** beszélgettem, és ezeket tudtam meg:*

Az Aszódi Evangélikus Gimnáziumban érettségiztem. Nem a kürti iskolának volt hátránya, hanem bizonyos tantárgyakból voltak hiányosságaim, de szorgalommal pótoltam, aminek meg is lett az eredménye, mert 12.-ben angol nyelvvizsgát is szereztem, amellett, hogy mindig kitűnő voltam. A pályaválasztás éppen ezért nehéz volt, mert minden érdekelt. Így több iskolában több szakot is megjelöltem: ELTE-n a pszichológiát, a BGF-en (ez a Budapesti Gazdasági Főiskola) pénzügyi és számviteli szakot, emberi erőforrás szakot. Eleinte főleg a pszichológia érdekelt, de voltam egy nyílt napon a BGF-en, ahol az iskola hangulata magával ragadott. Az emberi erőforrás szakot választottam.

Az egyetemen az egyetlen meglepetés az volt, hogy a híresztelések ellenére ez a szak nagyon különbözik a pszichológiától. Az emberi viselkedést elemző tantárgy nagyon kevés volt, viszont tömény számviteli, pénzügyi, matematikai ismereteket szereztem. Amikor elérkezett a szakdolgozat írás ideje, a "Z" generáció témáját választottam. Ők azok a fiatalok, akik 1995-2009 között születtek. Főleg a tanulási stílusukat vizsgáltam, hiszen az elektronikus eszközök és az internet, jelentősen befolyásolják az életüket. Kíváncsi voltam, hogy a pedagógusok állandó panaszai jogosak-e? A kevés szakirodalom nagy kihívás elé állított, megküzdöttem vele, összeállt a 61 oldalas szakdolgozat, amivel 97%-os eredményt értem el. Mivel sikeresen megszereztem szakmai angol nyelvvizsgát is, így már semmi nem áll a diploma és közém. Sajnos az osztó csak októberben lesz. Addig igyekszem kiélvezni az utolsó hosszú szabad nyaramat, és megtervezni az újabb elérendő céljaimat.

*A következő **Tóth János**, akihez egy nagyon édes anekdota kötődik: nagyon kicsi kora óta bárki megkérdezte tőle, hogy mi leszel, ha nagy leszel, mindig ez volt a válasz: okleveles gépészmérnök! És lőn a „csoda”, bár minden terve így valósulna meg!*

Középiskola? Az Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma, Szakképző Iskolája és Kollégiuma, vagy inkább "EGA" és ennek a gimnázium része vonatkozott rám. Nem mondhatnám, hogy a kis iskola hátrányt jelentett. Ahogy észrevettem, minden iskolában mások az erősebb tantárgyak, szóval nem is az iskola, inkább a tanárok határozzák meg a továbbvitt tananyag minőségét. Szóval nálam is voltak olyan tantárgyak, ahol egész jól szerepeltem és persze olyanok, ahol az alapokat meg kellett erősíteni/újraépíteni. Ami a tanulást illeti, hát sajnos nem én vagyok a szorgalmas ember illusztrációja az értelmző szótárban, de szerencsére elég jó a memóriám, hogy pár napig észben tartsam a fontosabbnak vélt információt, így nem panaszodom. Persze voltak nehezebb tantárgyak, amikre készülni kellett, de szerencsére korlátozott időre tudok szorgalmas lenni, így végül is nem volt probléma az érettségivel. A pályaválasztás elég egyszerű volt, hisz kis koromtól fogva a mérnökség érdekelt, de a gépészetről átnyargaltam a mechatronikára (mechanika-elektronika-informatika egyvelege) főleg az informatika miatt, ami mindig is érdekelt.

Így visszatekintve, az egyetemi évek gyorsan teltek. Persze akkor szenvedősebbnek tűnt, de amint megláttuk a fényt az alagút végén, már nem is volt olyan borzasztó. Elég sokat tanultunk, és nem csak a tananyagról, hanem talán az életéről is. De summázva, kifejezetten jó volt, találkoztam sok érdekes emberrel és sok barátot szerez-

tem, no meg egy diplomát, ami jelentősen csillapítja a vizsgaidőszak miatti traumákat. Az elképzelés és a valóság között bizony nagy rés volt. Középiskolából kikerülve, érettségi után, okosnak hiszi magát az ember, mondjuk joggal, de az első hónapban rájön, hogy talán mégsem tud annyit, sőt... Minél jobban belemélyültem egy témába, annál jobban rájöttem, hogy mennyire is keveset tudok és ez elég gyakori érzés volt, főleg az elején. A tanár-diák viszony is más volt, mint azelőtt. Nagyon más világ volt, mint a középiskola, de ha megszokta az ember, már nem is tűnik annyira furának. Szakdolgozatom témája a „gumiprofil vizsgálat mesterséges látással” volt. Röviden: fogunk egy gumiabroncsot, megforgatjuk, rávetítünk egy lézersugarat és ezt egy kamerával lefotózzuk, lehetőleg sokszor. Az így kapott képekből kiszűrjük a számunkra hasznos információt (pontok egy koordináta-rendszerben), majd ezekre, némi matematikai varázslat segítségével illesztünk egy görbét, mondhatjuk a gumi kontúrjának is, ha megengedünk némi pontatlanságot a definícióban. Ezzel meg is kaptuk a gumi digitalizált változatát, mintha beszkenneünk egy lapot, csak éppenséggel 3 dimenzióban. A kapott modellel még trükközünk kicsit (főleg függvény-analízissel) és már meg is állapíthatjuk, hogy az adott gumiabroncs, hogy és mennyit kopott, megfelelő e a minősége. Mivel a fent leírt procedúra igen hosszadalmas lenne papíron, ezért készítettem egy számítógépes programot, ami relatíve gyorsan elvégzi ezt.

Hogyan tovább? Hát én ugye egy alapszakot végeztem (BSc), így, terveim szerint, szeptembertől kezdem a következő kört, ami a mesterképzés (MSc). Ez, optimális esetben, 2 évig tart majd. Utána majd kiderül. És szívesen vállalnám-e, ha itt dolgozhatnék? Ez egy sokváltozós kérdés. Ha lenne olyan munka, ami biztosítaná megélhetésemet és a szakmámba váгна, akkor természetesen.

A diplomások Eszter néni kérdéseire válaszoltak (Kondella Szibilla és Tóth János fotói)

Önkormányzati és falusi hírek

Nyári tábor - július 7 ÷ 11.

Az idén az önkormányzat vállalta a gyermektábor rendezését. Ezzel megváltozott a tábor célja, felépítése és számos egyéb dolog. Pénzügyi háttérét az önkormányzat részéről Dudok Jánosné szervezte, a programot nagyrészt Orgoványi Helga állította össze, a tábor vezetője Brinszki Zoltán lett, munkájukat a tanári kar és számos fiatal segítette. Az élelmezésről Orgoványi Jánosné és stábjja gondoskodott. A táborozók erdőkürti gyerekek, illetve az iskolások voltak. STY

Palóc ízek fesztiválja - augusztus 16.

Ebben az évben a X. Palóc ízek fesztiválja az I. Pásztói járási polgárőrnappal együtt került megrendezésre. A továbbiakban a polgárőrnappal megrendezését is szeretnék rendszeressé tenni, melyek során a járás polgárőr egyesületeinek képviselői és családtagjaik találkozhatnak, együtt főzhetnek, sportolhatnak, illetve részesei lehetnek a kulturális programoknak.

Az eseményen Szebenszkiné Palik Katalin polgármester üdvözölte a fesztivál és a találkozó résztvevőit, majd Vass Miklós a Nógrád Megyei Polgárőr Egyesületek elnöke nyitotta meg a rendezvényt. A megnyitó szavak után Batta János a Pásztói Járási Polgárőr Egyesületek koordinátora köszöntötte a polgárőröket és a fesztivál résztvevőit, majd hajnalig tartó programok következtek. (Fotó: Havjár Zoltán)

Erdőkürt Község Önkormányzatának képviselő-testülete nevében köszönetemet fejezem ki Mindenkinek, aki anyagilag, munkájával és tanácsaival támogatta és segítette a X. Palóc Ízek Fesztiválja és I. Pásztói Járási Polgárőrnappal megrendezését és lebonyolítását. A rendezvény nem jöhetett volna létre lelkes és feláldozó segítségük nélkül!

Szebenszkiné Palik Katalin polgármester

Felújítások - július, augusztus

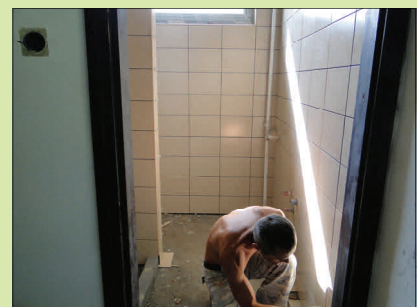
A 2014-es évben tavasz végén felbolydult az élet Erdőkürtön, nemcsak a természet, hanem a település is nagy munkákba kezdett. Pályázati lehetőségekből sikerült pluszforrást találni olyan felújítási és korszerűsítési jellegű munkálatok elvégzésére, melyek már évek óta elhúzódó és sürgősen megoldandó feladatot jelentettek a település lakói és az Önkormányzat számára.

Erdőkürt Község Önkormányzat fejlesztési támogatás címen 10.000.000 Forint vissza nem térítendő támogatásban részesült a 10/2014.(II.19.) BM rendelet alapján „az adóssághkonszolidációban részt nem vett települési önkormányzatok fejlesztési támogatása” cím alatt. A Belügyminisztériumtól kapott összegből felújítottuk az Erdőkürti Nefelejcs Óvoda, az Orvosi rendelő nyílászáróit, valamint felújítottuk a rossz állapotban levő mellékutak nagy részét: Árpád út, Hárs köz, Petőfi út, Szabadság út.

Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény Önkormányzatok Állami támogatása jogcímcsoport terhére 9.400.000 Forint, szintén vissza nem térítendő támogatásban részesültünk, mely az önkormányzat kiegyensúlyozott működésére, valamint a kötelező feladatainak ellátását szolgáló feltételek biztosítására érkezett. A támogatásból felújítottuk a Sportöltöző vizesblokkját, elektromos hálózatát, kicseréltük a nyílászáróit, új járdát kapott az Óvoda, három tanterem kapott új linóleumburkolatot a Wilczek Frigyes Általános iskolában, a Művelődési Ház faelgázosító kazánjának biztonságos üzemeltetése végett kibéleltük a kéményt, felújítottuk az épület előtti balesetveszélyes járdát.

Bízok benne, hogy az elkövetkező időszakban is sikerül megtalálnunk a megfelelő plusz anyagi forrásokat a további felújítási munkák elvégzésére, mely korszerűsítésekkel nem csak energia megtakarítást érhetünk el, hanem korszerű és kulturált körülményeket tudunk biztosítani a település lakói számára.

Szebenszkiné Palik Katalin polgármester (STY fotói)

Óvoda

Posta

Sportöltöző

Diákmunka

A „Nyári diákmunka elősegítése 2014.” program keretében Erdőkürt Község Önkormányzata is foglalkoztatta a 16 -25 év közötti helyi diákokat, akik a település szépítésében vettek részt.

Most már az érettségi bizonyítványhoz szükséges 50 óra közösségi szolgálati munka, mely programba önkormányzatunk is bekapcsolódott és lehetőséget biztosít a fiataloknak a feladat teljesítéséhez, így pl. a kerítésfestésben is részt vettek (fotók a következő oldalon).

Tóthné Proksza Zsuzsanna

Megszépült az evangélikus templom - augusztus 15.

Az evangélikus templom májusban kezdődött felújítása is befejeződött augusztus 15-re. A felújítás ideje alatt a gyülekezet a művelődési ház nagytermében tartotta istentiszteleteit. Miután a templom kívül

-belül megszépült, a hívek is visszatérhettek a templom megszokott falai közé. Mekis Ádám esperes, lelkész a gyülekezet nevében ezúton is köszönetét fejezi ki az önkormányzatnak, amiért az átmeneti időszakban biztosította a helyet és a lehetőséget az istentiszteletek zavartalan megtartásához.

Mekis Ádám esperes (fotók: Nedeliczki János és STY)

Kedves erdőkürtiek és Kürtölőt olvasók!

Bizonyára sokan hallották már a katolikus templom harangjait „küszködni”, hiszen a tartószerkezet rendkívül rossz állapotban van, veszélyessé válhat. A szakemberek által kínált új technológiával való felújítás, megerősítés előreláthatólag hat

-hétsszázézer forintba fog kerülni (várunk még további árajánlatot is). Ez az összeg meghaladja a kis közösség anyagi teljesítőképességét, ezért kérünk minden jó szándékú embert, hogy adományával támogassa a felújítást. Az adományokat Haviár Jánosnénál, a katolikus egyházközség pénztárosánál lehet befizetni. Szeretnénk, ha életünk nagy eseményein a jövőben sem maradna el a harangszó...

az erdőkürti egyházközség egyháztanácsa (fotó: STY)

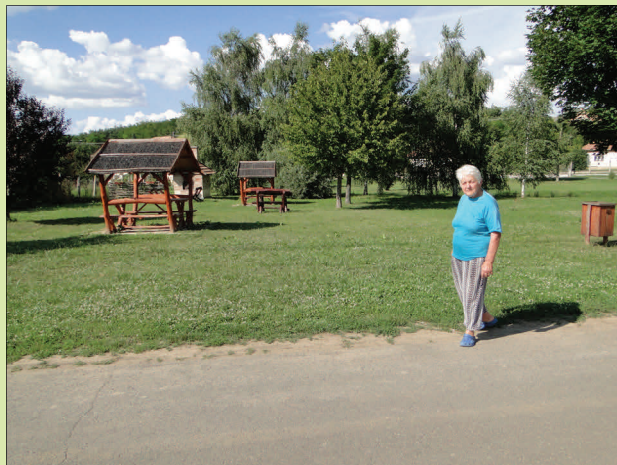
Diákmunka - fotók:
Nedeliczki János
és Havjár Zoltán

Életképek

Hogy van Tercsi néni?

Köszönöm jól. Megyek a hegyre, kifejezetten csak a mozgás miatt. Minden nap megteszem az utat oda-vissza. A Trabantomat eladtam, már nem tudtam vállalni a fenntartási kiadásokat, különösen a vizsgáztatás költségeit. Most gyalog járok, de megyek mindenhová. Mindig kimegyek a meccsre, alig várom a holtidőszakok végét, hogy végre kezdődjenek a mérkőzések. Ezzel is támogatom a csapatot, és sportköri tag is vagyok. Eljárok a nyugdíjas klubba, ott a Pávakör, no meg a polgárórség. Még így hetvenen felül is vállalom szolgálatot. Tavaly, de még idén is nagyon forgott körülöttem a világ. Újságcikk, mint az ország legidősebb polgárőre, azután az Országos Polgárőr Szövetség Elnöksége a Polgárőr Érdemkereszt Arany fokozatát adományozta, most meg TV-riport. Ennyi már elég is volt belőle. Hát így vagyok!

(fotó: STY)

Felhívás!

Az önkormányzat kéri a temető látogatókat, hogy a levágott fűvet, a száraz virágot ne a másik sír mellé, ne a kerítés mellé, ne a kuka helyére tegyék, hanem vigyék a kukába! A temető egy olyan hely ahol illik a kegyeletet megadni, és mindenki gondoljon bele, Ó hogy viselné, ha a hozzátartozója sírjával (sír mellett) történe hasonló! Együttműködésüket köszönjük!

Anyakönyvi hírek

Születés:

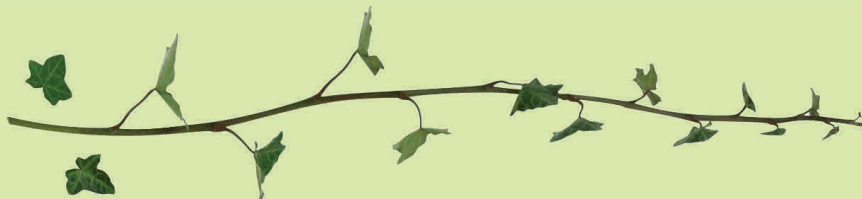
Nánai Natália 2014.05.06.

Elhunytak:

Balla Jánosné 1932.10.03. - 2014.07.13.

Kondella Pálné 1926.11.12. - 2014.06.20.

Havjár Jánosné 1930.09.06. - 2014.07.05.

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felelős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 210 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurttaluedo.hu
